

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Rebus Britanniae Novis

Barclay, John

Francopoli, [ca. 1640]

Ad Virvm Clar. Comitem N. De Christianomachia Britannica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39759

AD

VIRVM CLARVM

COMITEM N.

DE CHRISTIANOMACHIA

Britannica.

ACCIPERE hęc, V. C. quod
aliis ad te literis pro-
misi, scripturam me-
de vestra Christiano-
machia. quam si attentè consideres,
miraberis satis nouũ hoc belligenus
ab omni equitate alienũ, & quan-
tum pugnet cum vera & catholica
religione.

Mirantur certè qui sub primis
illis Rom. Imperatoribus, res acer-
bè gestas in Christianos lectitant;
potuisse illos, quamuis idololatrias

A

& cultores Dæmonum, adeo ab-
duci à recta ratione, ut in homine
innocentes, atque pietatis aman-
tes seuerè armarentur. Sed ecce ti-
bi quæ maiorem dant hodie admi-
rationis causam, Britannica tem-
pora. Christianos se esse profitentur,
quotquot hoc seculo Britanniam in-
colunt: quo sanè grauior Christiano
orbi videri debet atque acerbior,
omnis illa apud vos excitata per-
secutio. Quod ego nouum belli ge-
nus, nouâ voce efformata, Chri-
stianomachiam uoco, sed Britan-
nicam. quam si libet philosophicè ex
adjunctis describere, quid aliud
tibi videbitur quàm intestinum
bellum, in quo non à barbaris gen-
tibus, ut olim; sed à Christianis
Christiani ad necem petuntur, so-
lùm quia Christiani sunt, more
maiorum, & antiquissimæ doctri-
næ, indubitatis titulis, auctori-
tatèque irrefutabili, possessores.
En bellinatum nomen simul &

causam. Non satis dictum. Dam-
nantur insontes pro fontibus, &
post duros carceres, ac publicatio-
nem bonorum, ne quidem in exi-
lium ire permittitur. Non parcitur
primæ nobilitatis viris; non eo-
rum liberis. Et dum hæc scribo,
non pregnantibus, non infantibus
nuper natis: ut sanè mirum non
sit, si per Gallias, aliásque nationes
exteras audiantur in Britan-
niam hæ voces; numquam tam
pronus fuit in Christianorum per-
niciem apostata Iulianus: Non
talis in hoste Christiano Turcica
barbaries: Non crudelis Scythæ,
aut ullus mortalium. sed quò de-
uoluer? Taceo cætera ut sunt
ista molestiarum, & tragica nar-
rationis plenissima. Atque utinam
possent æterno hæc inuolui silentio,
ne cum tanto gentis nostræ oppro-
brio transirent ad posteros. Sed quid
facies, malum iam in omnium o-
culis est, & huius barbarica cru-

delitatis pleni sunt libri. Et verò v
de belli auctoribus hoc addam; sci
sciunt mortales, quorum vocibus
ad populum, & quibus cuniculis
Ministri vestri expugnaverunt
primùm indoctam plebem, ac mox
nobilium animos spe falsa liber
tatis, ac opum Ecclesiasticarum
qui tandem numero superiores fa
cti, eos, qui obsistebant sapien
tiores, Reginam (ipsam quod om
nes sciunt) & principes viros ad
necem accerbam postularunt; im
memores in hoc praelio miseri, quid
crastinus dies sit allaturus. Attigi
paucis scopum, quem volebam,
& fontem indicaui, unde mana
uit Britannica Christianomachia.
Vestrum enim hoc crimen est, No
uatores Geneuenses: Vestra sua
sio, consultores pessimi, onerosi, &
quod olim dicebat Iob, $\chi\alpha\chi\omega\upsilon\upsilon$ ω $\beta\epsilon$
 $\alpha\lambda\eta\tau\omicron\rho\epsilon\epsilon\varsigma$, qui principum Regum
que aures novis fabulis obtundi
tis. sic falsa libertati, & propriis

verò v
m; sa
ocibu
viculi
serun
c mox
liber
rum
es fa
pien
d om
os ad
im-
quid
ttigi
bam,
ana-
chia.
No-
sua-
, &
De-
um-
di-
riis

inrenti studiis fœdastis nobilissi-
mum regnum, omnia cade & san-
guine miscentes, ut esset posteris
crudelitatis spectaculum; iis au-
tem qui hodie viuunt infame ludi-
brium, nisi petitoria piacularis,
quamuis sera, infamiam abster-
gat. Et certè quid aliud nisi hæc
unica in naufragio tabula superesse
potest, ut Britannis sic delictum
deflentibus, Deus, qui in pœnam
magnorum delictorum, hæreses in-
terdum euenire permittit, & cum
expedire iudicat, tollit è medio;
miseretur tandem Britannis,
eãmq; Apostolica atque vera
Ecclesiæ restituat. Aperui Chri-
stianomachia immanitatem, si-
mul & inuentores; nunc quàm sit
iniqua Geneuensium dolis, & ultra
nature legem progrediatur, ex-
pende. Mirum profecto est, cur
non pudeat Nouatores Ministros
tam iniquum in Christianos homi-
nes bellum concitare, quòd iure om-

ni damnatur, diuino, & humano.
Prolixus essem, ut à leuioribus in-
cipiam, si recensere vellem bona
fidei possessores innumeros, de tem-
plorum, & Ecclesiastici patrimo-
nij possessione, per summam vim,
& iniuriam deturbatos, & quorum
ius plenum possidendi, tot seculo-
rum antiquitate firmatum fuisse
non ignorant aduersarij. Iniuria
hac est grauissima, si legibus hu-
manis & diuinis aliquis est locus.
Et quæ demum stabit Respublica?
quod tutum imperium, si indictâ
causa licebit nouis hominibus, so-
lùm quia noui dogmatis auctores
sunt, inuolare in aliorum patrimo-
nia? Quis perditissimus homo, si
frontem perfricuit, non ita faceret?
Et demum, ut hoc obiter addam,
quale est hoc dogma, quod ex priua-
to sensu, & ridiculo phantasmate
ortum, à totâ Christianâ Ecclesia est
damnatum. Sed non est hîc cer-
tamen de doctrina; de iniuria que-

ri
m
ra
ne
ar
de
iu
Ec
Ce
ce
Co
fi
fu
ne
so
ni
co
di
tu
iu
ne
&
sti
si

rimur, & titulum iustitia queri-
mus, quo freti noui priuatique ho-
mines, alienas inuadunt possessio-
nes. iugo premunt templa, atque
arua Britannica. Cogitare illi prius
debuissent, quibus initiis, & quo
iure, parata fuit, & concessa haec
Ecclesiasticarum rerum possessio?
Certè concessa à primis, & iure suc-
cedentibus Ecclesiae pastoribus; à
Conciliis porro, & summis Ponti-
ficibus. Haec haëtenus concedendi
fuit sacerdotia lex & consuetudo.
An non etiam hac viâ & ratio-
ne mutari hodie, dari nouis succes-
soribus & conferri debuerunt? cùm
nihil tam naturale sit, ut ait Iurif-
consultus, quàm ut unumquodque
dissoluator eo vinculo, quo colliga-
tum est; & alioqui inuasio haec non
ius successionis habeat, sed direptio-
nem rerum sacrarum, rapinam
& sacrilegium. Et quae demum iu-
stitia esse potest titulo nouae sectae,
sine legitime missionis tessera, sine

tabulis; velle posteros ab ea possessione deturbare, quam octuaginta Reges firmarunt. quamvis & aliquid verae religionis (qua nulla apud Nouatores est) illis subesset, & missionis aliqua vel leuis forma appareret (ubi etiam nihil illis fauet) adhuc tamen staret pugna, an in hac illorum dubia causa possent antiquissimum possessorem fundo deturbare.

Neque his tantum terminis continuavit in Britannia Ministrorum iniustitia. Eadem aequitate sub vexillo quinti Euangelij, itum est etiam in laicorum bona. opulenti sane non erant sartores illi, qui primi in Britannia Christianomachi fuerunt: de alimentis & ventre cura fuit; & quidem prima; nec sufficiebant illis templorum spolia: opes cumulanda erant nouis Apostatis, quibus uxores & liberi ditescerent. Via optima visa est, si in verè Christianos, legitimos rerum

offes-
gintu
ala
nullu
et, &
a ap
s fa
gna
pos
em
is s
stro
itati
itum
opu
illi
stia
is &
ma
spo
ouis
beri
est,
mos
um

rerum dominos, anathemate pri-
mum, deinde bonorum publicatione
sauirent, eo solo titulo, quod è no-
ua Geneuensium secta non essent.
Dicite vos, Ministri, per vestram
fidem, & iurati, quanam hinc ser-
uetur iustitia? Certè nulla maior,
quàm si quis ignotus, noua alte-
rius secta titulo, vos vestraq; inua-
deret, & ita urgeret, ut nec plagis,
nec sanguini vestro fundendo esset
modus. Quid vobis sic bellè vapu-
lantibus veniret in mentem; Non
moror, rideat vos qui volet. Ni-
mium certè externa gentes hæc &
grauiora de vobis audierunt. Na-
tura lex à vobis aliunde etiam vio-
lata est. Cur queso, vultis in hæc
Christianomachia adimere Britan-
nis innatam à natura libertatem
rectè sentiendi de Deo? Hostes, in-
quam, nature estis, si, quam ipsa
dat libertatem præripitis. aut si
negata libertate Britannis liberum
non est id agere, quod sua detis stul-

re agitis. Sed iterum à vobis quero, n
quorsum tot praelia contra hanc h
Catholicorum liberam voluntatem r
sentiendi de Deo? Si quia aliter sen- p
tiunt, quàm vestra Geneuensis no- a
ua Schola; profligatam causam de- c
fenditis: Et oporteret vos prius n
euicisse, (quod nunquam presta- r
bitis) sectam hanc vestram esse D
sanctiorem, quàm fuerit aliorum n
pietas à quindecim seculis conser- p
uata. s

Videtis, viri nouatores, quàm b
multa vobis obsint; quàm nihil fa- n
ueat vestre cause, non ius ciuile, v
non gentium, non naturale, ut di- p
xi, nec certè diuinum. Et potest n
qui in ius nature peccat, legem di- f
uinam fauentem habere? Ego cer- n
tè etiam si vellem vobis fauere, p
nihil reperio quod pro vobis stet, præ-
ter illud solum capitis vestri fig-
mentum; omnia quæ dicitis &
docetis, omnes interpretationes
scripturarum vestras, esse dicta-

uero, mina Spiritus sancti. Quod quàm
hanc hoc inane sit, quàm superbum, quàm
atem ridiculum, omnes vident, dum
sen. pro omni defensione, ut etiam pro
s no. analysi vestre doctrine, introdu-
n de. citis cum Montano heresiarcha
prius nouum Paracletum in orbem terra-
esta. rum. Sed de hoc ad vos aliis literis.
esse Nunc his finem impono: tantum
orum moneo ut vestros per Gallias dis-
pser. persos fratres audiatis benignè, qui
uam simul cum his literis ad vos scri-
l fa. bunt de rerum suarum inclinatio-
uile, ne, & hortantur suo exemplo, ne
t di. vos perditum eatis. Tu verò V. C.
estm. perge hanc temporum acerbitatem
z di. ferre equo animo, memor christia-
cer. nomachiam hætenus, nullam fuisse
, ni. perennem.
pre.
fig-
is &
ones
Sta-

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

A
A
p
E
t
d
e
h
d
g
d
s